

DUCHOVÉ

Původ a podstata duchů – Prvotní (původní) svět –

Forma a všudypřítomnost duchů –

Perisprit (astrální tělo) – Různé rady duchů –

Klasifikace duchů – stupnice –

Následování duchů – Andělé a démoni

PŮVOD A PODSTATA DUCHŮ

88. Jak je možné definovat duchy?⁵⁾

„Je možné říci, že duchové jsou inteligentní stvoření. Obývají vesmír mimo hmotný svět.“

89. Jsou duchové odlišné bytosti od Boha nebo jsou pouze emanací (vyzařováním) nebo částmi božství, a z toho důvodu je nazýváme dětmi Boha?

„Jsou výhradně dílem Boha, stejně jako stroj je dílem člověka, ale není člověkem. Když člověk vytvoří pěknou věc, nazve ji svým dítětem, svým dílem. Stejně je tomu u Boha. Duchové jsou jeho děti, protože jsou jeho dílem.“

90. Jsou duchové stvoření nebo jsou jako Bůh věční?

„Kdyby duchovní nebyli stvoření, rovnali by se Bohu. Protože jsou jeho výtvořem, jsou podrobeni jeho vůli. Bůh je věčný, to je nevyvratitelné. Ale nevíme, kdy a jak nás stvořil, to je tajemství.“

91. Dalo by se říci, že duchové jsou vytvořeni z prvku inteligentního a z prvku hmotného?

„Ano, ale způsob a doba tohoto vytvoření jsou nám neznámé.“

⁵⁾ Slovo duch se zde používá na označení beztělesných bytostí, nikoli na označení inteligentního prvku.

92. Vytváření duchů se děje stále nebo se uskutečnilo pouze v počáteční době?

„Je stále, Bůh nikdy nepřestal tvořit.“

93. Duchové se vytvářejí samostatně nebo pocházejí jeden ze druhého?

„Bůh je vytváří stejně jako ostatní výtvořiny podle vlastní vůle.“

94. Je správné, když řekneme, že duchové jsou nehmotní?

„Nehmotní ne, jsou zjemnělou hmotou, která je tak éterická, že je vašimi smysly nepostizitelná.“

Říkáme, že duchové jsou nehmotní, protože jejich podstata se liší od všeho, co známe pod pojmem hmota. Slepci vůbec nemají výrazy k vyjádření světla a jeho účinků. Slepec od narození ví, že má všechny schopnosti vnímat zvuk, vůni, chuť, hmat, ale nechápe výrazy, kterým by rozuměl, kdyby měl zrak. Stejně tak jsme slepci my všichni, pokud jde o pochopení mimolidských bytostí. Můžeme je definovat pouze nedokonalým srovnáváním pomocí představivosti.

95. Mohou duchové zaniknout? Je těžké pochopit, že nějaká věc, která má začátek, nemá konec.

„Existuje mnoho věcí, které nechápete, protože vaše inteligence je omezená, ale to není důvod k popření těchto věcí. Dítě nechápe všechno to, co chápe otec, a nezdělanec to, co chápe učenec. Existence duchů vůbec nekončí, a to je všechno, co nyní můžeme říci.“

PRVOTNÍ (PŮVODNÍ) SVĚT

96. Tvoří duchové zvláštní svět mimo ten, který vidíme?

„Ano, svět duchů nebo svět beztělesných inteligencí.“

97. Který z těchto světů, svět duchovní nebo svět hmotný, je v pořadí první?

„Svět duchovní existuje přednostně a přežije všechno.“

98. Mohl by přestat existovat hmotný svět, kdyby se změnila podstata duchovního světa?

„Ano, oba světy jsou závislé, jejich spojitost je stálá, protože stále působí vzájemně na sobě.“

99. Obývají duchové jistou oblast, která je ve vesmíru ohraničena?

„Duchové jsou všude, zabírají nekonečné prostory vesmíru až do nekonečna. Nacházejí se stále vedle vás, pozorují vás a působí na vás bez vašeho vědomí, protože duchové jsou jednou ze sil přírody a jsou prostředkem, který Bůh používá k uskutečňování svých božských záměrů. Nemají přístup všude, protože existují jisté oblasti, které jsou zakázány duchům nižšího řádu.“

FORMA A VŠUDYPŘÍTOMNOST DUCHŮ

100. Má duch stálý tvar?

„Pro vás ne, pro nás ano. Je jako plamen, svit nebo elektrická jiskra.“

101. Má tento plamen nebo jiskra nějakou barvu?

„Vy ho můžete vidět od tmavé až po záblesk rubínové, podle toho, zda je duch více nebo méně čistý.“

Duchy obvykle znázorňujeme se září nebo s hvězdou na čele. Je to alegorie, která připomíná jejich základní podstatu. Umisťujeme ji na vrchol hlavy, protože tam je sídlo inteligence.

102. Jakou dobu duchům trvá, než projdou vesmírem?

„Přemisťují se rychlostí myšlenky.“

103. Je myšlenka pouze duší, která se přemísťuje?

„Kde je myšlenka, tam je také duše. Myšlenka je jejím doplňkem.“

104. Uvědomuje si duch, který přechází z jednoho místa na druhé, vzdálenosti, které překonává ve vesmírných prostorech, nebo je náhle přemísťován na místa, kam se chce dostat?

„Jedno i druhé, duch se může, chce-li, přesvědčit o vzdálenosti, kterou překonává, nebo se tato vzdálenost může zcela smazat. Záleží to na jeho vůli a čistotě povahy.“

105. Je hmota pro duchy překážkou?

„Ne, oni proniknou vším: vzduchem, zemí, vodou, stejně přístupný je pro ně i oheň.“

106. Jsou duchové obdarováni schopností být všudypřítomnými. Jinými slovy, může se stejný duch rozdělovat nebo existovat na několika místech najednou?

„Neexistuje žádné rozdělení stejného ducha, ale každý je jakýmsi centrem, odkud působí na různé strany, a proto se zdá být současně na různých místech. Slunce je pouze jedno, a přesto svítí po celém svém okolí a své paprsky vysílá daleko na všechny strany, aniž by se dělilo.“

107. Září všichni duchové stejnou silou?

„Záleží to na stupni jejich čistoty.“

Každý duch je nedělitelnou jednotkou, ale každý z nich může rozšiřovat své myšlenky na různé strany, aniž by se dělil. V tomto smyslu musíme chápat dar všudypřítomnosti, která náleží duchům. Stejně jako hvězda, která svůj jas vyzařuje do daleka, a která může být pozorována ze všech stran obzoru. Stejně tak člověk, který bez toho, aby se rozdělil, může přenášet příkazy, signály a pohyby do různých míst.

PERISPRIT (ASTRÁLNÍ TĚLO)

108. Je duch nahý nebo je zahalen nějakou substancí?

„Duch je obklopen tenkou mlhovitou substancí, která se může vznášet v ovzduší a přenášet se, kam chce.“

Stejně jako jádro je obklopeno skořápkou, tak i duch je obklopen schránkou, kterou bychom mohli nazvat perispritem (astrálním tělem).

109. Kde duch čerpá svou polohmotnou schránku?

„Ve všeobecném fluidu zeměkoule. Proto není v každém světě stejná. Při přechodu z jednoho světa do druhého duch svou schránku mění, stejně jako vy měníte šaty.“

110. Když tedy duchové, kteří obývají vyšší světy, přijdou mezi nás, „oblečou,“ si silnější perisprit?

„Je nutné, aby se zahalili do oblečení z vaší hmoty.“

111. Má polohmotná schránka ducha přesnou formu a může být vnímatelná?

„Ano, má takovou formu, jakou chce mít duch, a proto se vám někdy zjeví buď ve snu nebo bdíte-li, a může mít viditelnou nebo i hmatatelnou formu.“

RŮZNÉ ŘÁDY DUCHŮ

112. Jsou si duchové rovni nebo u nich existuje nějaká hierarchie?

„Jsou zařazeni do různých řádů podle stupně dokonalosti, kterého dosáhnou.“

113. Existuje pevně stanovený počet řádů nebo stupňů dokonalosti duchů?

„Jejich počet je neomezený, protože mezi řády neexistuje žádná demarkační čára, a tak je možné libovolně zvýšit nebo

snížit jejich počet. Vezmeme-li však v úvahu všeobecná kritéria, je možné je zúžit na tři hlavní řády.“

Do prvního řádu je možné zařadit ty, kteří už dosáhli dokonalosti: čisté duchy.

Duchové druhého řádu se dostali do středu stupnice; jsou to nedokonalí duchové, jejich hlavním rysem je touha po dobru.

Duchové posledního řádu jsou ještě dole na stupnici; jsou to nedokonalí duchové, charakterističtí nevědomostí, touhou po zlu a všech zlých vášních, což jim brání v tom, aby se polepšili.

114. Duchové druhého řádu touží jen po dobru: jsou také schopni konat dobro?

„Mají tuto moc podle stupně jejich dokonalosti. Jedni mají vědecké vědomosti, druzí moudrost a dobrotu, ale všichni se musí ještě podrobovat zkouškám.“

115. Jsou všichni duchové třetího řádu v podstatě zlí?

„Ne, jsou takoví, co nekonají dobro ani zlo. Druzí si naopak oblíbili zlo a jsou spokojeni, když mají příležitost tak činit. A pak existují ještě duchové lehkomyšní, více splašení než zlí, kteří se těší, když způsobují mrzutosti, čemuž se smějí.“

KLASIFIKACE DUCHŮ – HIERARCHIE

Klasifikace duchů se zakládá na stupni jejich pokroku, na kvalitách, jichž nabyli, a na nedokonalostech, kterých se mají zbavit. Ostatně, tato klasifikace v sobě nemá nic absolutního, přechod z jednoho stupně do druhého je plynulý a jejich hranice splývají, stejně jako je tomu v přírodě u duhy. Je tedy možné vytvořit větší nebo menší počet tříd podle úhlu pohledu. Pokud jde o počet kategorií, jsou odpovědi duchů na tuto otázku různé.

Doplňme to ještě poznámkou, že mezi duchy, stejně jako mezi lidmi, existuje dost ignorantů, a že duchové nemusí vždy všechno vědět pouze proto, že jsou duchové. I ve světě duchů existují

takoví, kteří mají omezené znalosti a jsou, stejně jako na Zemi, neschopní posoudit věci jako celek, formulovat systém. Podle nich všichni duchové, kteří jsou nadřazení, jsou duchy prvního řádu. Neumí ohodnotit vědomostní nuance, schopnosti a mravnost, které je odlišují; stejně jako u nás prostý člověk nedokáže ohodnotit vzdělané osoby.

Duchové udávají tři hlavní kategorie nebo dělení. V poslední kategorii, která je dole na stupnici, jsou nedokonalí duchové, u nichž převažuje hmota nad duchem a náchylnost ke zlu. Duchové druhé kategorie jsou charakterističtí převahou ducha nad hmotou a touhou po dobru. Jsou to dobří duchové. Nakonec první kategorie zahrnuje čisté duchy, ty, kteří dosáhli nejvyššího stupně dokonalosti.

Toto dělení se zdá být celkem racionální a představuje rysy, které jsou dobře vystižitelné. Zůstává už jen vymezit hlavní nuance počtem subkategorií. A to jsme udělali ve spolupráci s duchy, jejichž pokyny nám vždy pomohly.

Podle těchto nuancí bude snadné určit řád a stupeň nadřazenosti nebo podřízenosti duchů, s nimiž můžeme navazovat styky, a v důsledku toho můžeme určit stupeň důvěry, který si zasluhují.

TŘETÍ ŘÁD – Nedokonalí duchové

Všeobecné rysy

Převaha hmoty nad duchem. Náchylnost ke zlu. Ignorance, pycha, sobectví a všechny zlé vášně, které z nich vyplývají. Tito duchové mají intuici od Boha, stejně jako jiní, ale nechápu ji. Všichni nejsou zlí. Někteří jsou spíš lehkomyšlnější, nedůslednější a zlomyslnější než skutečně zlí.

Mohou v sobě spojovat inteligenci se zlomyslností nebo zlobou. Jejich myšlenky jsou málo vznešené a úmyslně více či méně podlé.

Jejich vědomosti o věcech duchovního světa jsou omezené. To málo, co vědí, splývá s myšlením a předsudky tělesného života. Mohou nám o něm uvést pouze nepravé a neúplné poznatky.

Jejich řeč prozrazuje jejich povahu. Každý duch, který nám vsugeroval nějakou zlou myšlenku, patří jistě do třetího řádu.

Vědí, že dobří duchové jsou šťastní, a to je neustále trápí, cítí úzkost a v důsledku toho závist a žárlivost.

Uchovávají si vzpomínky a schopnost vnímat utrpení tělesného života, a tento pocit je často bolestnější než samotná realita. Trpí tedy útrapami, které museli podstoupit nebo které způsobili druhým. A protože trpí dlouho, věří, že budou trpět navždy. Tím, že tomu věří, je Bůh potrestal.

Dají se zařadit do pěti hlavních tříd.

Desátá třída – Nečistí duchové

Mají sklon ke zlu, které je předmětem jejich konání. Dávají pochybné rady, sejí nesvár, šíří nedůvěru a pod různými záminkami lžou. Přimknou se k osobám, které jsou psychicky nebo morálně slabé, aby podlehly jejich sugescím, čímž je potom zaženou do záhuby. Jsou spokojeni, když mohou zpomalit pokrok těchto osob tím, že zapříčiní podlehnutí zkouškám, jež podstupují.

Poznáme je podle řeči. Vulgárnost a hrubost jejich výrazů, u duchů stejně jako u lidí, je známkou mravní, ne-li intelektuální podřadnosti. Jejich projevy odhalují nízkost jejich sklonů. Když chtějí dosáhnou změny rozumným vyjadřováním, dlouho v této úloze nevydrží a vždy to skončí tím, že prozradí svou pravou tvář.

Někteří lidé je považovali za zlá božstva, jiní je nazývali zákony, zloduchy, duchy zla.

V případě vtělení těchto duchů do živých bytostí mají sklon ke všem nedostatkům, ponižujícím a zlým vášním, ke smyslnosti, krutosti, lži, pokrytectví, chamtivosti, lakomství. Konají zlo z potěšení samého, že ho dělají, nejčastěji bez motivu a z nenávisti k dobru. Téměř vždy si své oběti vybírají mezi počestnými lidmi. Jsou bičem lidstva, ať patří do jakékoliv společenské vrstvy.

Devátá třída – Lehkomyslí duchové

Jsou to ignoranti, chytráci a posměváčci. Michají se do všeho a odpovídají na všechno, aniž by jim šlo o pravdu. Rádi způsobují malé strasti, zlomyslně vyvolávají roztržky a nezbednosti. Do této třídy patří duchové, kteří jsou běžně označováni jako vrtošiví, prostopášní, skříťci, krňousi. Všichni jsou závislí na duších vyššího řádu, kteří je často používají jako služebníky, stejně jako to děláme my.

Při komunikaci s lidmi je jejich řeč duchaplná a vtípná, ale téměř vždy bez hloubky. Přisvojují si nepravá jména, častěji z legrace než ze zlomyslnosti.

Osmá třída – Duchové – nepraví vědci

Jejich vědomosti jsou sice rozsáhlé, ale vědí méně, než si myslí. Protože dosáhli částečných úspěchů v různých oblastech na Zemi, jejich projev má seriózní charakter, a tak můžeme nabýt klamného dojmu.

Jejich řeč je směsí polopравd a nejaburdnějších omylů, kterými proráží domýšlivost, pýcha, žárlivost a zatvrzelost. Těchto vlastností se jim nepodaří se zbavit.

Sedmá třída – Neutrální duchové

Ti nejsou dost dobří, aby konali dobro, ani dost špatní, aby konali zlo. Přiklánějí se stejně k jednomu jako k druhému. Jejich inteligenční a mravní úroveň nepřekračuje běžné lidské podmínky. Lpí na věcech pozemského světa a vzpomínají na prostopášný a neřestný život.

Šestá třída – Duchové rváči a výtržníci

Z hlediska jejich osobních kvalit tvoří tyto duchové žádnou odlišnou třídu. Mohou patřit do všech tříd třetího řádu. Svou přítomností projevují působením na smysly a fyzickými projevy jako jsou rány, pohyby a nepřírozené přemísťování těles, průvan apod. Zdá se, že jsou více než jiní připoutáni ke hmotě. Jsou hlavními

původci změn zemského prostředí působením na vzduch, vodu, oheň, tuhá tělesa nebo nitro země. Tyto jevy nevyplývají z náhodných nebo fyzikálních příčin. Mají záměrný a inteligentní charakter. Tyto jevy mohou vyvolat všichni duchové, ale duchové vyššího řádu je většinou ponechávají podřízeným duchům, kteří mají větší smysl pro hmotné než duchovní jevy. Usoudí-li, že projevy tohoto druhu jsou užitečné, považují tyto duchy za své pomocníky.

DRUHÝ ŘÁD – Dobří duchové

Všeobecné rysy

Převaha ducha nad hmotou a touha činit dobro jsou úměrné stupni, kterého dosáhli. Jedni mají vědecké znalosti, druzí moudrost a dobrotu, nejpokročilejší v sobě spojují vědomosti a mravní kvality. Protože nejsou ještě zcela nehmotní, uchovávají si podle svého stupně zbytky tělesné existence, ať již formou řeči, zvyků nebo mánií (posedlostí). Jinak by byli duchy dokonalými.

Chápu Boha a nekonečno, protože poznají a užívají blaho dobra. Jsou šťastní z dobra, které učinili, a ze zla, jemuž zabránili. Láska, která je spojuje, je pro ně zdrojem nevýslovného štěstí, které nezkaží ani závist, ani výčitky, ani žádné ze zlých vášní, které trápí nedokonalé duchy. Všichni však ještě musí podstoupit zkoušky, aby dosáhli absolutní dokonalosti. Podporují dobré záměry u lidí, odvracejí je od zla, ochraňují v životě ty, kdož si to zaslouhují a neutralizují vliv nedokonalých duchů u těch, kdož se jim brání. Jestliže se vtělí do lidí, jsou dobří a přející vůči svým bližním.

Nejsou pyšní, sobečtí, ani ctižádnostiví, nepocitují nenávisť, zlobu, závist, žárlivost a dělají dobro pro dobro samotné.

Do tohoto řádu patří duchové, kteří jsou běžnými náboženstvími označováni jako dobří duchové (ochránci), duchové dobra. V dobách pověr a tmářství se považovali za dobročinné božstvo. Je možné je zařadit do čtyř hlavních tříd: